a ait. Rme do tibi aphum istū a des
dit ei aphum quē furatus fuerat ab il-
lo diue. Hēmita hs videns ait intr se.
Jā fū exptus q iste ē dyabolus Bonus
tū q cū oī deuotōne nos recepit furatus
est ei aphū. a dedit isti pessimo q
negauit nob hospitiū. Ait angelo.
Nolo episcū āplius expectare. ad de-
um vos recōmendo. Angelus dixit ei.
Audito me a tūc audito. Primo qn
eras ī hēmitario dns ouiū pastorē
iniuste occidit scias q pastor ille pro
tūc mortē nō meruit hz alias cōmisit
qre mori nō deberet. tūc tpis inuētus
ē sine pctō deus g pmisit eū occidi vt
penā post mortē euaderet ppt pctm
qd alias cōmisit p q nūq pmittētia
faceret. Latro vo q euasit cū ouibus pe-
nā eternā sustinebit a dns ouiū q pas-
torē occidit vitā suā emēdabit p lar-
gas elemosinas a opa misericordie
q ignoranter fecit. Demū filiū illius
mutus de nocte strāgulauit q nobis
bonū hospitiū dedit. Scias q antequ
puer ille natus erat miles optimus ele-
mosinarius erat. a multa opa mie fe-
cit. Sz postqm natus ē puer: factus est pa-
ens aipidus a oia collegit vt puerū
diuitē faciat sic q erat cā pditionis
eius a iō puerū occidi. Et iā sicut prius
miles factus ē bonus xpianus. Deinde a-
phū illius ciuis q nos cū deuotiōe rece-
pit furatus fui. Scias tu q añq aphus
ille erat fabricatus nō erat sobrior eo
ī tota terra. Sz tātū de aipho gaudebat
post fabricationē q oī die tātuz de eo
bibebat q bis aut ter oī die fuit ēbri-
atus a ideo aphū abstuli a factus est
sobrius sicut pus. Deinde pauperem ī
aquā picē. Scias q pauper iste bonus
xpianus fuit. hz si ad dimidiū miliaē
ābulasset alīū ī pctō mortali occidisset
hz iā est saluatus a regnat ī celesti glo-
ria. Deinde aphū illius ciuis dedi illi q
nob hospiciū negauit. Scias q nihil
in terra fit sine causa. Ipse nob dedit
domū porcorū a ideo aphū ei dedi a
post vitā istā in iferno regnabit. Pone
g āmo custodiā oris tuo. vt do nō de-
trahas. Ipse em oia nouit. Heremi-
ta hoc audiēs cecidit ad pedes ageli
a veniam petiit a ad heremitarium
rexit. Et factus est bonus xpianus.

De mirabili dma dispēsacōe a ortu
bti Gregorij pape.

Capitulū octuagesimūpmū.

Marcus regnauit prudēs valde
q tm vnicū filiū a filiā habe-
bat quos multū dilexit. Cum
vo ad senectutē puenisset infirmitas
finis eū appēdit. Qui cū vidisset q
viuere nō posset fecit vocari oēs satra-
pas imperij a ait. Rmi: scire debetis
q hodie spiritū deo debeo reddere. non
habeo tātū picūlū ī aia mea: sicut de
filia mea q eā matrimonio nō tradi-
di. Et ideo tu fili q es heres meus tibi p-
cipio sub mea bndictione vt eā mari-
tari facias tā honorifice sicut decet et
medio tēpore sicut tipsū oī die eā in
honore habeas. His dictis vtit se ad
parietē a spiritū emisit. De cuius mor-
te plāctus magnus factus ē in cīuitate. sa-
tis honorifice eū sepulture tradiderūt.
Post hs vo filius satis prudēs incepit
regnare a sororē suā ī oī honore ha-
bere. qm miro mō dilexit intātū q oī
die licet nobiles secū esset in mēsa in
vna cathedra ex opposito eius sedebat
a adminicē comedebant a in eadē ca-
mera ī lectis separatis iacebāt. Accidit
vna nocte q tēptacō finis eū accepit
q videbat spiritū emittē nisi cū so-
rore sua libidinē suā posset implere de lec-
to surrexit a ad sororē suā rexit quā
dormiētē inuenit a excitauit eā. Illa
sic excitata ait. O dne ad qd visti is-
ta hora? Qui respōdit. Nisi tecū dor-
miā amitto vitā meā. Que ait. Ab-
sit a me tale pctm ppetrare. ad mēoriā
reducito. quo pī nī te onerauit sub
sua bndictiōe añ mortē suā q me hē-
res ī oī hore. Si tale pcū: ppetrares
offensionē dei nō euadēs nec hominū
ofusiōe: At ille Quōcūq; fiat voluta-
tē meā adimplebo. dormiuntq; cū ea.
Hoc fō ad ppū stratū redit. Puella

vero amare fleuit: consolari nolebat
Impator vero quātū potuit solaciꝫ
ei p̄bebat a miro mō magl eā dilexit
Post ꝗ vero ēca dimidiū ānū illa in
cathedra sedebat in mēsa. frater eius
eā intūme aspexit Et ayt Rm̄a quid
tibi est? Jam facies tua ē mutata in
colorem oculi tui in migredinē mutāt
At illa/Mirū nō est qr sū impregnata
p osequēs ofusa. Ille ꝗ audiēs vltra
q̄ credi pt otristat9 est fleuitq; amaē
a ayt. Perceat dies in q̄ natus sū qd
faciā ego peniteꝫ ignoro. Que ait. Do/
mine fac ofiliū meū a post factū non
penitebis. Nos nō sum9 p̄ni q̄ gra
uiter deū offenderūt. Hic ꝓpe ē vnus
miles senex ofiliaꝫ p̄ris nūi. de cuiꝫ
ofilio p̄ nē ꝓ est opatus. Vocē ille
a sub sigillo ofessionis oia ei dicem9
ille vero vtile consiliū dabit nobis q
satisfaciem9 deo a obprobriū munda/
nū euadere poterim9. Ayt rex. Mihi
bñ placet ꝗ p̄mo studeam9 deo recōsi/
liari. ofessi sūt ambo corde puro cū cō
tritōe magna. Facta ofessione mise/
runt pro milite et totum priuate cuꝫ
fletu retulerūt At ille. Dñe exq̄ estis
deo recōsiliati audite ofiliū meū vt ofu/
sionē mūdanā euadere possit. Pro pec/
catis vestris ac patris vestri terram
scām debetis visitare a tali die oēs sa/
trapas regni vri in p̄ñtia vra ouocaē
Deinde hec verba p ordinē dicere. Rm̄i
terrā scām visitare volo nullū heredē
p̄ter sororē vnā habeo sicut scitis cui
in absētia mea sicut corpi meo debetꝫ
obedire a post hoc m̄i corā omnibꝫ di/
cere. a tibi km̄e dico ꝗ penavite tue
vt sororis mee custodiā habeas. ego
vero manucapio tam p̄uate a secure
custodire q nullus tēpe partus nec
ante nec post de casu vestro sciet misi
tantū cū vxore mea q̄ dēt tibi mīstra/
re cū manibꝫ ꝓprijs. Ayt rex. Bonū ē
ofiliū oia adipleto q̄ m̄ dicitꝫ statim
fecit oēs satrapas cōuocari. Et oia a
p̄ncipio vsq; ad finē sicut supi9 ē sep/
tū ofiliū militꝫ adipleuit Cū oia verba
cōsūmasꝫ vale oibꝫ fecit ad terrā scāꝫ
prexit. Miles vero dominā sororē re/
gis ad castrū suū duxit Cū autē vxor
militis hoc vidisꝫ dño suo occurrit a
ayt. Dñe mi reuerēde q̄ hs dña ista ē
Qui ayt Dña nrā sororē regis ē Jura
m̄ p deū oipotentē ꝗ pena vite tue vt
quicq̄d tibi dixero oia habebis in se/
creto. At illa. Dñe presto sū. Cū autē
iurasꝫ ayt miles. Dña nrā per dñm
nr̄m regē est impregnata q̄re tibi pre/
cipio vt nulla creatura mīstret ei. ex/
cepta tua p̄sona. Ita vt p̄ncipiū me/
diū a finis oia sint secreta At illa Do/
mine oia ista fideliter adipleto Do/
mina ad camerā p̄uatā ē introducta
a satꝫ splendide ei mīstrabat. Cū tps
pariēdi esset filium formosū peperit.
Miles cū hoc audisset ayt dñe. O do/
mina km̄a bonū ē ac vtile sacerdotē
vocari vt puerum baptizet. Que ayt
Deo meo voueo q̄ ille q̄ ē inter fratrē
a sororē gemit9 p me baptismū non
habebit. Ayt miles. Scitꝫ q̄ue pctm̄ est
inter vos a dñm meū cōmissū nolite
ꝓpter ꝗ aīa; pueri occidere. Ayt dña
Votū voui qd firmiter tenebo ꝗ tibi p/
cipio vt doliū vacuū m̄ apportes. Et
ayt. Presto sū. doliū secū ad camerā
portai fecit. Ille vero decēter puer in
cunabulo redmauit a in puis tabellꝫ
hec q̄ sequūtur scp̄sit Rm̄i scire debetis
q puer iste nō ē baptisat9 qr intr̄ frē
a sororē ē gemit9 ideo ꝓpter dei amorem
baptizet a ꝗ capite ei9 pōd9 thesauri
inueniet cū q̄ ipsū nutriri faciatꝫ. ad
pedes argēti pōdus cū q̄ studiū exer/
ceat Cū oia ista erāt scripta tabellas
in cunabulo ꝗ latere pueri ponebat
aurū ꝗ capite. argētū ad pedes. deide
cū pāns serick ac deauratꝫ cunabulū
cooperuit Hoc facto militi p̄cepit vt
cunabulū infra doliū poneret a ī mai
p̄ncēt vt nataēt vbicūq; deꝫ disponēt
Miles vero oia adīpleuit Cū doliū p
iectū ī mai fuisꝫ: miles tādiu iuxt̄ ma/
re stetit q̄diu doliū nataēt vidēt Hoc
facto ad dominā redijt ꝗ cū iuxt̄ castꝫ
suū venisset: nūciꝫ regis de terra scā
ei obuiabat a ayt ei. Rm̄e vñ venis?

Qui ait. De terra sancta venio. Ait
ille. Quales rumores habetis? Et il
le. Dns meus rex mortuus est. a corpus
suum ad unum de castris suis ductum est
Miles hoc audiens fleuit amare Vxor
eius supueniens cum de morte impera-
tris audisset vltra q credi potest dolebat
Miles surrexit a ait vxori sue. Noli
to flere ne dna nra pcipiat. Nichil ei
dicemus quisq a puerpio resurgat Mi
les pus hos fmones ad dnam intrauit.
Vxor eius seqbat eum. Cum dna eos res-
pexisset a eos desolatos ppendit Ait.
Rmi ppter quam causam estis tristes? At
illi Dna non sumus tristes sed potius gau-
dentes. qm liberata est a gui periculo in
q fuistis. At illa Ita non enim indicate mi
nolite aliqd celare a me siue tonum si-
ue matutinum. Ait miles Oz dam nucius de terra
sancta venit de dno nro rege fratre
vro q narrat rumores. q ait voce nu-
cius. Oz cum venisset ait ei dna. Quo e de
dno meo? Qui rndit. Dns vr mortu-
us e. a eius corpus de terra sancta transla-
tum e ad castrum suum vt cum patre vro sepe-
liatur. Dna cum hec audisset ad terram cecidit.
Miles videns dolorem dne in terram
iacuit Vxor militis cum eis ac nuncius.
Omes isti p magnum spacium iacebant a
in eis p magno dolore non e vox neq
sensus Dna vero post magnum spacium sur-
rexit. crines capitis traxit. facie vsq
ad sanguinis effusionem dilacerauit.
a alta voce clamauit Heu mihi. pe-
reat dies in qua concepta eram. Nox
illa non numeretur in qua sum nata
Quantas habeo iniqtates? tcl. In me
fuit completa Perijt spes mea fortitudo
mea. frater meus vnicus dimidium aie mee
qd facam ego decetero peniteo ignoro?
Surrexit miles a ait O domina kma
audite me Si ppter dolorem teipsam neca-
uerit totum regnum peribit. Tu sola es de-
licta a iure hereditario regnum tibi de-
bet Si g teipsam occiderit regnum ac pre-
dium ad extraneos euolabit. Surgamus
g a ad locum vbi corpus iacet accedamus
a honorifice eum sepeliemus Deinde
studeamus quomodo imperium rege-
re debemus. Illa vero ex vbis militis con-
fortata surrexit. a cum honesta comiti-
ua ad castra fratris sui accessit Cum au-
tem intrasset corpus regis sup feretrum inue-
nit. sup corpus cecidit. A plata pedis
vsq ad vticem osculata e eum. Milites
videntes nimium dolorem in ipsa: de fune-
re dnae retraxerunt. a in camera intro-
duxerunt a corpus satis honorifice sepul-
ture tradiderunt. Postea qdam dux bur-
gundie solenes nuncios ad eam misit vt
ei in vxorem osentiret. Illa vero statim res-
pondit Quadiu vxero viuit non habebo
Nuncii hec audientes: voluntate eius dno
nuciabant. Dux hec audiens indignatus
e ex ea a ait. Si eam habuisse: rex illius
regni fuisse hec exq me vilipendebat: de
regno suo parum gaudebit. Exercitum
collegit regnum intrauit comburebat a
occidit a infinita mala ppetrabat et
victoriam in omni bello obtinuit Dna
ad qndam ciuitatem bene muratam fugam pe-
tiit In q erat castrum fortissimum a in ea
p multos annos pmansit. Jam ad pu-
erum pectum in mari redeamus. Dolium
cum puero per multa regna transiit
quousq iuxta cenobium monacho-
rum peruenit a hoc feria sexta. Eo
dem die abbas illius monasterij ad
litus maris peruexit a piscatoribus
suis ait. Karissimi: estote parati
ad piscandum. Illi vero retia sua para-
bant. dum vero ppararent: dolium cum fluctibus
maris ad terram peruenit Ait abbas
suis suis. Ecce dolium apiatur a videatur
qd ibi latetur Illi vero dolium apuerunt a
ecce puer parus pannis pciosis inuo
lutus abbatem respexit a risit. Abbas
vero totaliter de visu otristatus ait O deus
meus qd e hec q inuenimus puerum in cu
nabulo? Propijs manibus cum leuauit
tabellas sub latere eius inuenit quas
mater ibidem posuit a legit q puer ille
inter fratrem a sororem esset genitus
nec baptisatus hec ppter dei amorem vt
sacmentum baptismi a daret. Deinde cum
auro quod ad caput eius inuenirent nu
triretur. et ad pedes argentum: per
quod studium exerceret. Abbas

cū hæc legisset a cunabulū pānis p̄dos ornatū vidisset: ītellexit q puer de nobili sāguīe esset. statī cū baptisari fecit a ei ꝓpriū nomē īposuit. s. gregorij et puerū ad nutriēdū vni piscatori trādidit Dansq ei p̄ōdi q8 iuēit Puer vero crescebat a ab oīb ē dilectus q̄usq sep tē ānos ī etate ꝓpleuisset Abbas statī ad studiū eū ordinauit In quo miro mō ꝓfecit ita q oēs monachi cēnobij tāq̄ suū mōchū dilexerūt. Puer vero infra pauca tpa oēs ī scia trāscendit Accidit q̄dā die vt cū filij piscatoris cū pila q̄dā ludēt a dē piscatorē patrē suū cē credidit: a casu filiū piscatoris cū pila lesit Ille sic passus amarē fleuit domū prexit. et matri ꝓquestus ē dicēs Gregorius frat̄ meus me percussit Mater hæc audiēs foras exiuit. a dure arguebat eū dicēs O gregori qua audacia filiū meū percussisti: cū tamē q̄lis es a vñ ignoramus? At ille. O mr̄ dulcissima. nōne filius tuus sū ego: q̄re tanta m̄ improperas? Que ait Filius meus nō es a vnde sis ignoro Sed vnū scio q in quodā die in dolio inuentus fuisti Abbas te m̄ ad nutriēdū dedit. Ille cū hæc audisset fleuit amare. Ad abbatē prexit a ait O dñe mi diuo biscū steti. credebā me filiū piscatoris fuisse cū tamē nō sū. Et ideo parētes meos ignoro Si placet me ad mihdā ꝓmoueat. q hic āplius nō manebo Ait abbas. O fili noli tanta cogitare. Omnes monachi in domo existētes miro mō te diligūt. intātū: q post decessū meū in abbatē te ꝓmouebūt. At ille Dñe sine dubio nō expectabo donec ad parētes meos puenero Abbas hæc audiēs ad thesaurū suū accessit a tabellas quas ī cunabulo suo inuēit ei ostēdit dicēs. Nūc fili lege interius et qualis es clare inuenies. Cū vero legisset q inter fratrē et sororē esset gemitus ad terrā cecidit a ait Heu mihi quales parētes habeo? Ad terrā sāctam pergā a ꝓ petis parētū pugnabo a ibi vitā finiam. Peto ergo dñe instanter. vt me ad mihdā ꝓmoueat q8 a fecit Cū autē licēdiā de decessū recepit factus ē plāctus magnus in cēnobio dolor in ꝓpho. a in cūctis lamentatio. Ad mare se trāstulit a iuēit cū nauta vt eū ad terrā scām ducerēt Cū vero nauigasset vētus erat eis oppositus a subito ducti sūt ad eandē ciuitatē in qua erat mater eius in castro. Quat̄ ēat ciuitas aut quod regnū penitus nauta ignorabant. Cū autē ciuitatē miles intrasset. q̄dā ciuis ei occurrebat a ait ei Domine quo tēditis? Et ille Hospitium quero. Ciuis vero ad domū suā eū cū tota familia sua duxit a splendide eis mīstrauit. Cū vero in mēsa sederēt: dñs gregorius hospiti dixit. Dñe: qualis ē ciuitas ista a q̄s dñs istius terre? At ille. Rōmē vnū virū valentē impatorē habuimus q̄ mortuus est ī terra scā qui nullū hēredē preter suā sororē post se reliq̄t. Quidā dux eā in vxorē petiit q̄ nullo mō copulari intēdit Ille ex hīs indignatus totū regnū istū excepta ciuitate ista manu forti acq̄siuit. Ait miles. Nūquid secretū cordis mei potero secure ꝓpalare? At ille. Dñe etiā cū ōmi securitate Qui ait Miles sū p gladiū si placet die cras tina ad palatiū pgas et cū senescallo sermonē de me facias q si sallariū m̄ dederit p iustitia a dñe: isto āno pugnabo. Ait ciuis Nō dubito domine quin de aduentu tuo gaudebit toto corde. Die crastina ad palatiū pgā a finē huius rei facā Mane surrexit ad senescallū prexit a de aduētu eius intimauit Ille ñ modicū gaudēs pro dño gregorio nūciū destinauit Cū eū vidisset: dñe ē p̄sētatus a multū ōmēdatus Quē cū vidisset ītime eū respexit q̄ erat filius eius petit ignoābat ipa eū sōmersū a multāmis credidit Senescallus ī p̄ntia dñe eū ꝓduxit vt p ītegrū ānū ei mīstrāret Die cras tina ad bellū se paratus adest dux ī cāpo cū exercitu mgno Dñs gregorius bellū aggredi. oēs penetrauit q̄usq ad ducē puenit quē in eodem locō occidit et caput eius amputauit et victoriā obtinuit. Miles

vo post hs de die in die pficiebat- fa-
ma eius undique circumbat-sicque annis
fuisse completis totum regnum a mani-
bus inimicorum acquisiuit. Deinde ad se-
nescallum venit ait Rme vos constat
in quo statu vos inuenerim ad quem statum
duxi. Rogo quatenus mihi salarium que
tedio pgere ad aliud regnum Ait senescal-
lus. Dne plus meruisti quam ex conuencione te-
nemur tibi. Jo ad dnam nram pgam vt de
statu ac mercede finem faciam: Cum autem
ad dnam venissem ait O dna kma dicam
vobis aliquam vbam pficua. Ex defectu ca-
pitis oia mala sustinuimus ideo bonum
est vir accipere p quem poterimus deinde
ro securi esse. Regnum vestrum in diuitiis
habundat. Et ideo vir pter diuitias ac-
cipe non osculo. Vxorem ignoro vbi melius
ad honorem vrm a commodum totius popu-
li poteritis vir accipere quam dnm gregorium. Illa vo solebat sepe respondere vo-
uco deo quod nunquam copulabor viro. Sed
ad vbum senescalli die deliberationis
constituit ad respondendum. Adest
vo dies cunctis audientibus dna dixit.
Exqd dns gregorius valde nos a reg-
num nrm de manibus inimicorum libera-
uit cum in vir accipiam. Hec audientes
gauisi sunt valde. Die nuptiarum osti-
tuit. Ambo cum magno iubilo a osculis
totius imperii in matrimonio sunt diuc-
ti filius cum matre ppria. Si quales essent vt
quam ignorabat Facta est inter eos dilectio
magna Accidit quadam die quod dns grego-
rius ad venandum prexit. Ait quidam ad illam
dne O dna kma nunquid dnus nrm rgem
in aliquo offendistis? Que ait. In nullo
Credo quod in mundo noiuenimus duo adi
uicem ligati in matrimonio quam tantum se dili-
gunt mutuo sicut dns a ego. Si dic mihi
kma qre ptulisti tua vba At illa Oi
die qn ponitur mensa domini nri rex il
lam camera puatam intrat letus cum exicit
lamentationes a fletus emittit Deinde facie
lauat Sed qre hs fit penitus igro. Dna
cum hs audisset camera illam sola intruit de
foramine in foramen intime respexit
donec ad illud foramen venit in quo tabel-
le erant quas singulis diebus solebat
legere quomodo inter fratrem a sororem ge-
mitus esset. tunc amare fleuit. Ille eni
erant tabelle quas in cunabulo suo erant in
uente. Dna vo cum tabellas inuenisset
statim noticiam illam habebat. Aperuit
scripturam legit de manu ppa. Intra se
cogitabat. Nunquid ho iste ad tabellas
venisset nisi filius meus esset incepit alta
voce clamare ac dicere. Heu mihi quam
sum nata ac in mundo edita vtinam in die
conceptionis mee mater mea fuisset extincta
Cum esset in aula clamor. Audientes mi-
lites dne: ad dnam cucurrerunt cum cete
ris. a illam iacentem in terra inuenerunt a
p longum tempus circa eam steterunt atque vba
ab ea habere potuerunt. Deinde os
aperuit a ait Si diligitis vitam meam
statim dnm meum quite Milites hs audien-
tes statim eqs ascenderunt. a ad ipatorem
equitabant. a ei dixerunt Dne regina in
periculo mortis iacet. Ille hs audien-
tium dimisit a ad castrum prexit Came-
ram in qua dna iacuit intrauit Dna cum il-
lum vidisset ait O dne oes exeant pter vos
vt nullus audiat quod vobis dixero. Cum au-
tem omnes essent expulsi ait domi-
na. O karissime de qua progenie es
tu dicito michi. Qui ait. Ista est
mirabilis questio. scias sine dubio
quod de longinqua terra sum ego. Et illa
Deo vouco quod nisi dixeris mihi verita-
tem me cito morietur videbis. Qui ait. Et
ego dico tibi quod paup eram nihil habens
pter arma mea cum quibus vos a totum reg-
num a seruitute liberaui. At illa. Dic
mihi modo de qua terra es oriundus a quam
erant parentes tui a nisi mihi veritatem
dixeris nunquam cibum gustabo. Et ille.
Vobis de veritate fatear. Qui dam abbas
ab infantia me nutriuit a mihi sepius
dixit quod in quadam dolio me inuenit ista
cunabulum. a ab illo tpe vsque in pnsens
me nutriuit quousque ad ptes istas ve-
ni Dna cum hs audisset tabellas ei ostendi
dit et ait. nunquid istas tabellas
nosti. Ille cum tabellas vidisset ad
terram cecidit. Illa vo ait. O fili dul-
cissime tu es filius meus vnius tu es
maritus meus a dns meus. tu es filius

fratris mei a me. O fili dulcissime
in dolio cū istis tabellis posui te post
q̃ peperi te. Heu mihi. q̃re de vulua
eduxisti me dñe deꝰ meꝰ qꝫ tot mala
sūt per me ꝓpetrata Fratrē meū ꝓpū
ꝛgnouia te ex me genū. vtinā ꝛsūpta
esse ne oculꝰ me videret a fuisse q̃
si nō esse de vtero trāslatꝰ ad tumulū
Ad mux caput pausit. a ait. O dñe
deꝰ meꝰ ecce filꝰ meꝰ. maritus meꝰ
a filꝰ fratris mei Apt dñs Grego
rius. Credebā me euasisse periculū a
iā in rethe dyabolī cecidi dimitte me
dñe vt plāgā miseriā meā. Ve m̄ ve
Ecce mr̄ mea amica mea vxor mea.
Ecce sic dyabolꝰ cōclusit me. Mater
cū ī filio tātū dolorē vidisꝫ ait O fili
dulcissimē p peccatꝫ nostris pēgnatur
toto tēpe vite me. Tu vo regnū gu
bernab. Qꝫ ait. Non fiet ita in regno
matꝫ expectab. ego vo pgrinatur do
nec a deo pcca nra sint dimissa. De
nocte surrexit lāceā suā fregit vestimē
tis se induit peregrini: matri valefe
cit a nudis pedibꝰ ābulauit q̃usq;
extrꝫ regnū puenit Deinde ad quādā
cātatē in noctis obscuritate venit ad
domū vniꝰ piscatoris a q̃ hospiciū
p dei amore petiuit. Piscator eū dili
gētꝫ respexit a cū mēbrorū decētiā a
corpis dispositiōe; vidisꝫ. Ait ei Ra
rissime verꝰ peregrinꝰ nō es. ꝗ bñ ap
paret in tuo corpe At ille Licet verꝰ
peregrinꝰ nō fuero hospiciū tñ dei a
more nocte ista peto Vxor piscatorꝫ
cū cū vidisꝫ: pietate mota pces fūde
bat p eo vt introducerꝫ. Cū autē
introductꝰ fuisꝫ retro ostiū grbatū
parari iussit. piscator pisces cū aq̃ ei
dedit a panē. Et intꝫ cetera a dixit Tu
peregrine si sāctitatē cupis inuenire
loca solitaria deberes accedere. At il
le Dñe libētꝫ ꝗ attētarē ꝗ locū talem
ignoro. Qꝫ ait Die crastina mecū p
gas a ad locū solitariū te ducā. Et
ille. Deꝰ sit tibi merces Mane vo pis
cātor pegrinū exitauit. intātū em̄
festinabat: q̃ tabellas suas paruas
retro ostiū dimisit Piscator cū pegri
no mare intrauit p. xxvi. miliaria in
mari nauigabāt donec ad quādā ru
pē puenit. habēs circa pedes eiꝰ com
pedes q̃ sine claue nō poterāt aperiri
S; postq̃ ꝓpedes serasꝫ claues ī mari
piecit. Deinde domū redijt. Peregri
nꝰ iste p. xxvij. ānos ī penitētia remā
sit. Accidit q̃ papa moriꝫ Ipso mor
tuo venit vox desuper de cēlo dicēs.
Querite hoīe; dei. a illū in vicarium
meū constituatꝫ noīe gregoriū. Elec
tores ꝗ audiētes gauisi sunt valde.
Nūcios p diuersas ptes mūdi mise
rūt vt eū q̃rerēt Tādē in domo pisca
toris hospitati sūt. Cū vo in cena fu
issēt piscatori dixerūt O kr̄ne multū
vexati sumꝰ p regna a castra q̃rēdo
vnū sanctum virū noīe Gregoriū.
qu ē in sūmū pōtificē cōstituere debe
mꝰ a nō inuenimꝰ. Ille vo eū de pe
regrino fuisset recordatꝰ: ait. Iā fūt
xvij. āni q̃ vnꝰ peregrinꝰ noīe grego
riꝰ in domo ista ē hospitatus quē ad
quādā rupē in mari duxi a ibidē di
misi S; scio q̃ a multo tpe mortuꝰ ē
Accidit q̃ eadē die pisces accepit a dū
vnū piscē extrxisꝫ claues quas xvij.
ānis in mare piecit: infra piscē inue
nit Statī alta voce clamauit: O kr̄ni
videte claues quō ī mari piecit spe
ro de labore vestro nō eritis frustrati.
Nuncij ꝗ audiētes a videntes gauisi
sunt valde. Mane vo surrexerūt pis
catorem rogabāt vt eos ad rupē du
ceret Quod a factum est. Cum aūt
ibidem venissent a eū vidissent dixe
rūt. O gregori homo dei ad nos per
ge ex pte dei omnipotētis ad nos as
cende. Quia dei volūtas ē vt eiꝰ vica
rius in terris constitutꝰ sis. At ille.
Quod deo plācet eius voluntas fiat
Illū extra rupē duxerūt Aīq̃ cātatē
intrauit oēs cāpane cātatis p se pul
sabāt Ciues ꝗ audiētes dixerūt Bene
dictꝰ altissimꝰ. iā venit q̃ xpi vicariꝰ
erit. Omīs a obuiā pcesserūt. a cum
magno hōre eū recepērt a xpi vicariū
cōstituerūt Beatꝰ gregoriꝰ in vicari
atu ꝛstitutꝰ In oībꝰ se laudabiliter

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

habebat. Fama eius per orbem volā
bata q tam scūs xpi vicariꝰ ostitutꝰ
erat. Multi ex oibus ptibz mūdi ve=
niebant vt eius ostiliū a auxiliū ha=
berēt. Audiēs vo mr̄ eius q tā scūs
ho xpi vicariꝰ factꝰ esset intra se cogi=
tabat. vbi iam meliꝰ potero accedere
q̄ ad istū scm̄ virū et vitā meam ei
intimare? Verūtamē q est filiꝰ eius
a maritꝰ pemitꝰ ignorabat. Ad romā
prexit a xpi vicario est cōfessa. ante
cōfessionē neuter aliū cognouit. Sed
pp̄ cū ofessionē matris audist notica
eius p oia habebat a apt. O mater
dulcissima vxor a amica. dyabolus
credebat nos ducere ad iferna a nos
euasimꝰ dei grā. Illa ꝗ audiēs ad pe=
des eius cecidit et pre gaudio amare
fleuit. Papa vo de terra eam leuauit
a in eius nōie monasteriū ostituit in
quo eā abbatissā fecit a infra pauca
tempora ambo animas deo reddiderūt

Moralizatio.

Rmi. iste Impator ē dns nr̄ ihesꝰ
xps q̄ sorore suā. aīa; fratri. i.
homini. q̄ homines xpifideles: sumꝰ
eius fratres a aīa est soror a dei filia
ꝗ inquantū aīa hōi ostūgit caro dicā
ppre eius soror. In prīcipio caro hz
animā in omni honore dū contra eā
nihil qd displiceat deo agit: tonec eā
ex pcepto dīno nobili viro maritari
scilicz deo per opera mie. Isti duo cor
pus a aīa mutuo se dihgūt intātū q
in vna camera iacēt hoc ē in vno corde
in vna mēte q̄diu dei pcepta ppetrāt
a in vna scutella comedūt ꝗ ē in vna
voluntate se disponūt qn̄ baptismū
recepēt a pōpis dyabolī renūciabāt
Sz heu et prochdolor hō sepe ex insti=
gacōe dyabolī sorore violat. ꝗ ē aīa;
cū vitijs a cupiscētijs corrūpit ita q
impregnatur a parit filiū. Per filiū
istū intelligere debemꝰ totū genꝰ hu
manū q̄ a pmo parēte pcedebat. Ad dā
em̄ eāt filiꝰ dei pmogenitꝰ cui debeba
regnū istiꝰ mundi iuxt illꝰ psalmiste
Omnia sbiecisti sb pedibz eius oues
a boues vniūsas insup a pecora ꝛc.

Sed iste in mādatis habuit filiā dei so
rorez eius sz aīmā in omni honore.
Ille vo p dyabolū deceptus corrupit
eam qn̄ de pomo comedit. Vnde filius
sz totū genꝰ hūanū ab eo ꝓcessit a in
dolio ex sensu militis sz spūs sancti
missus. i. in miseriā mart huiꝰ mūdi
sz; pjectus vbi natabat p multa tpa.
Primꝰ pater mortuꝰ erat a ad infer=
nū descēdit. derelicta est anima nuda
Et ideo dux sz dyabolus eiz inuasit
quousq; filius dei venit sz; deus a hō
a liberauit non solū matrē: ꝗ a totū
regnū. i. genus hūanū. per suā passi
onē quia contra ducē id est dyabolū
pugnauit a victoriā obtinuit a terrā
amissā sz; paradisū nobis recuperauit
Post hec matrē suā id ē sanctā ecclia;
despōsauit. per quā tabelle erāt scp=
te. i. decē pcepta q̄ moyses a deo rece=
pit. Illa singulis diebz debemꝰ videre
a in cordibus nrīs reprimere a sacrā
scpturā respicere legere a intelligere
vbi inueniemꝰ quō iste sanctus iob
terre loqbat dicēs. Pater meꝰ es et
soror mea vermibus. Si istud intime
cogitare volumꝰ materiā flendi habe
mus. Sed querēdū nob ē. Quis traxit
nos de dolio. Certe abbas. i. deꝰ ipe p
filiū suū vnigenitū cotidie nos trahit
per suā grām de miseria peccatiꝰ dat
nos ad nutriendū piscatoi. Piscator
iste potest dici quilibz prelatus qui
habet peccatorē in bonis operibꝰ nu
trire et eū ad xpi militiā promouere
tunc poterit inter monachos scilicet
sanctos vivos cōuersaia sanctus esse
Juxta psalmistā. Cum sancto sāctꝰ
eris. ꝛc. Deinde per nauē ecclesie sz;
secundū eius precepta transire a viri
liter pugnare contra dyabolū et per
consequēs ad magnas diuitias per
uenire. Diuitie iste sunt virtutes per
quas anima ditatur que reapitur ī
domo dīi scilicet prelati. Et prelatꝰ
eum ducit ad senescallū. i. confesso=
rem per quē dirigitur ad viā salutis
Et quare? Quia pugt pro dna. i. aīa
ꝗ; sepe ostingt q hō vadiuat pgt ad

venādū. s. mūdi vanitatē. Dña. s. aīa dolet qñ de tabelk scriptk. v. de trāsgressiomib9 ꝓpetratis recordat. Et iō milites. v. oēs sēsus tenēt hominē; a tu do mūdi reuocare ymmo de9 ipsū vocat dicēs. Reūtere reūtere ītk. S; qñ tō videt aīa; p pctm̄ pstratā debz se ad terrā p̄ijcere. ꝗ ē ad omnē; humilitatē se pare. Vestimēta. v. vitia deponēa lāceā male vite p ofessiōē; ftāgere. Et sic pegrinādo ī domis virtutib9 p gere donec ad domū piscatoris. s. pla ti puenīat. De cui9 filio ad rupē pemitētie īcludi debes q̄usq; nūcij. v. viri ecclastici cū pemitētia fuerit osumata ducēt te ad romanā cītatē. Ciuitas ista ē sācta mater eccla in q̄ debem9 p manere ꝗ ē ei9 p̄cepta adimplere a cāpane pulsabūt. s. p opa misericordie p pemitētiā rāuperata de te laudabile testimoniū phibēt a dīues gaudebūt. v. āgeli dei de pcātore fiē scriptū ē. luce. xv. Gaudiū ē āgelk dei sup vno pcātore pemitētiā agēte. Et tūc poterī dña; v. aīa; ad monasteriū rēgni celestis pducere. Ad qd.

De iudicio adulterātiū. C. lxxxij

Vidā miles erat q̄ castꝫ pulcherrimū hēbat sup q̄ duo cycomie īdificabāt. Sub castro erat fons clarus in q̄ cycoīe solebāt se balneare. Accidit q̄ femella pullos p̄duxit mascul9 vo p terrā volabat vt pulk cibū colligeret. Illo abeunte femella ē adulterata sed anteqū mascul9 veniret: ad fontē descēderat vt se lauaret ne mascul9 fetorē adulterij sētiret. Miles cū sepi9ꝗ visꝫ admirabat fōtē clausit ne cycomia se lauaret vl balnearet. Illa vo cū fōtē clausū vidisꝫ a nō poterat se lauare post adulteriū cōmissū: ad mdū ē reūsa. Mascul9 veniēs a sētiēs adulterij fetorē inde volauit a infra diē naturalē secū multitudīē; cicomiaꝫ duxit a in p̄sētia militk eā occiderunt.

Moralizacō.

Arissimi. iste due cycomie sunt xp̄s a anima. aīa ē xp̄i spōsa a q̄tiēs cūq; fuerit p pctm̄ adulterata: ad fōtē ofessiōis rāurat vt poterit mūdari ne xp̄s ei9 spōsus fetorē adulterij sētiat. Miles q̄ fōtē clausit ē diabol9 q̄ cor hōis obturat q̄ sp mitit hoīes īpedire ne currat ad fōtē ofessiōis a nē tō ofiteat. Vñ si xp̄s in die iudicij te īuenit nō totū. v. nō ofessū sine dubio ō te veniet cū multitudine angelorꝫ eternaliter te occidētiū.

De timorosa custodia anime. Capitulū octuagesimū tertiū.

Rayan9 regnuit q̄ miro mō ortos dilexit. Vñ semel cū quēdā ortū cōstruxisꝫ a arbores vmbrosi generk in eo plātasꝫ: custodē sup ortū ostituit vt fideik custodiret. Eāt aūt q̄dā ap strenuu9 q̄ ortū intrauit arbores ofodit a eūtit. Hoc p̄cipiēs custos noīe ionatas auriculā ei9 finistrā abscidit. Ap vo amissa aure clamauit a exiuit. Altera vo die ap ītrauit. a infinita mala ꝓpetrauit ī orto. Hoc videns ionatas aurē ei9 dextrā abscidit a cū clamore valido ap exiuit ꝗ non obstante tercia vice intrauit. Quod videns ionatas caudā ei9 abscidit. Et sic turpiter cū clamore ap exiuit. Adhuc quarta vice intrauit a multa mala ꝓpetrauit. Jonatas illū cū lāceā pforauit a mortu9 ē a coq̄naio tradit9 vt p mēsa regi ꝓpararet. Rex vo de q̄libz animali cor pl9 dilexit q̄ aliq̄d aliud. Coc9 vo cū apꝫ ꝓparasset a cor pingue vidisꝫ omedit. S; cū rēgi de apro fuisꝫ a fuitoibz ministratū cor quesiuit. Seruitores vo ad coq̄nariū rediert. a cor apri appetebāt. Ait ille. Dicite dño meo q̄ ap nullū cor hēbat. Et si nō credat. per varias racōes obligo me ostendē. Serui hoc audiētes omnia verba regi denunciabant. Ait rex. Quid est hoc q̄ audio. Nō est animal sine corde. S; ex quo offert se ad pbādū eū audiem9. Coq̄nari9 erat vocat9 ad regem vt p baret q̄ aper cor non haberet. Or ait